

„Gisselfeld med aabne Grave
Og for Skjalden aaben Dør,
Mens endnu Per Oxes Have
Var en Fyrrelund som før!
Du som jeg en Gubbe graa,
Lejret i Kjærminder blaa!
Med „Hilsæl“ godmorgen!“

med den smukke personlige bekendelse:

„Gisselfeld var i den ældre Grev Danneskjolds Tid vel den gjæstmildeste Borg i Danmark, saa den smiler mig endnu i Møde, hver Gang jeg blot tænker paa den.“

(N. F. S. Grundtvig: Poetiske Skrifter, 1889, bd. 7, s. 506—07).

En sådan bekendelse på vers og i prosa er vidne om Gisselfelds adelsskab i åndens verden. — — —

Men vi har helt glemt vor unge meddeler, hr. Wilster selv, over denne noget vidtløftige fremdragelse af minder om nogle prominente personers mærkedag. Og Christian Wilster (1797—1840) bør sandelig ikke glemmes, så sandt som han selv var en begavet digterspire og så sandt som dette hans huslærerophold på Gisselfeld 1818—19 modnede ham til digter og inspirerede ham til at plante små evighedsblomster i dansk poesis rige blomsterbed.

Jens A. Nielsen.